

Van vader op zoon?

Anoniem

Een vader kijkt terug op de rol van MDS in zijn leven als zoon en kleinzoon van MDS-patiënten. Zelf heeft hij geen klachten, maar tot zijn ontsteltenis ziet hij bij zijn zoon wel dezelfde symptomen terug.

De eerste keer dat ik met MDS werd geconfronteerd was onbewust, toen ik mijn grootmoeder aan mijn vader hoorde vertellen dat mijn grootvader naar een antiekveiling was geweest en 12 Louis-XV-tafeltjes tegelijk had gekocht. "De meeste zijn weer teruggegaan, want waar moest ik ze laten?", zei ze lachend. Ja, mijn grootvader had niet alleen succes in zaken, hij verzamelde ook kunst en antiek en dat deed hij met verve, deskundigheid en goede smaak. De hele familie geniet er nu nog steeds van. De tweede keer was toen mijn grootvader plotseling overleed. We werden van vakantie teruggedroepen en er was iets dat niet gezegd werd, zo bleek later. Het was 1955 en ik was 10. MDS had nog geen naam, althans niet voor mij, maar dat zou snel veranderen.

Een paar jaar later ging mijn vader (te)veel geld uitgeven. De zakenavontu-

Als ik het niet zou krijgen, dan mijn kinderen toch ook niet?

ren werden steeds wilder en liepen vaak op niets uit. Met hypomane overtuigingskracht voorspelde hij de burgemeester van Veere toen niemand dat nog beseftte dat het toerisme aan het Veerse Meer een hoge vlucht zou nemen. Voor het eerst zag ik ook wat een depressie teweeg brengt. In een hoekje met een boekje, wij op onze tenen door het huis en vooral niet tegen hem spreken. Er volgden een paar IBS'en en dat nam hij mijn moeder kwalijk, maar ze liet hem niet in de steek.

Vooral dankzij haar was onze jeugd onbezorgd. Nadat mijn broer en ik het huis uit waren zijn ze uit elkaar gegaan, al had mijn moeder daar later weer spijt van. Wat volgde was een lijdensweg: ups en downs in een onafwendbaar en met alcohol overgoten aftakelingsproces. Gelukkig vond hij een lieve, begripvolle levenspartner, maar toen die een keer voor zichzelf koos en tijdelijk wegging werd het hem allemaal te veel.

Misrekening

Ik was begin 30 toen we mijn vader begroeven en ik vroeg mij voor het eerst af welke kans ikzelf liep om MDS te krijgen. Bij mijn vader begon het ook pas op latere leeftijd. Mijn vaders psychiater stelde mijn broer en mij gerust, al kon hij